

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Archiwum i Biblioteka w Zakładzie Kształtowania
i Rozwoju Osobowości Państwowej
87-100 Toruń, ul. Podmurza 33, tel. 5048 36 15 22 186
e-mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl
NIP 956 16 25 127; REGON 670502736
KRS 00000 41692
Nr r-ku 82 1090 1506 0000 0000 5002 0244

++
dr B. Ziółkowski

Włocławek

Włocławek
++ POZ-Znak-AK
Święcicki Henryk
S. Henryka

M: 1355/2218

SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI

Świecicki Henryk
T: M-1355/2, 218 Pom.
Wrocław A 2

I./1. Relacja —

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację k. 2 s. 1-2

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ... —

IV. Korespondencja

.....
.....
.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne k. 6

VI. Fotografie *dział ikonografii*

11. Materiały zakupione przez melegę:
Święcicki Henryk s. Henryka

1. Liótkowski B., „biogram Święcicki Henryk”,
[4:] Słownik biograficzny Górale...,
pod red. L. J. Lasady i B. Liótkowskiego,
Wrocław - Góral 2006, s. 223-230,
kserokop. k. 2 s. 1-2

ŚWIĘCICKI HENRYK (1923–1981)

żołnierz AK, działacz społeczny, członek zarządu Polskiego Związku Hodowców Konia.

Urodził się 17 XI 1923 w Woli Skarbkowej (ob. gm. Osiećciny, pow. radziejowski). Był synem Henryka administratora Fundacji Dobroczynnej Karoliny i Fryderyka hrabiów Skarbków w Osiećcinach i Aleksandry z d. Odrowąż-Pieniążek. Od 1929 r.

mieszkał z rodzicami w Płonym k. Golubia-Dobrzynia.

Po ukończeniu szkoły powszechnej w Wejherowie w 1936 r. (mieszkała tam i pracowała cioteczna siostra Anna Pniewska z mężem Janem — nauczyciele) rozpoczął naukę w GZK we Włocławku, z którego przeniósł się po dwóch latach do gimnazjum im. Karola Brzostowskiego w Suwałkach.

W okresie II wojny początkowo praktykował w Jądrowicach, gm. Brześć Kuj. (1940–1942) u Kazimierza Bacciarell'ego, co uchroniło go przed wywiezieniem na roboty przymusowe. Od 1942 r. mieszkał z rodzicami w Rutkowicach (ob. gm. Lubień Kuj.) i pracował w stajni przy koniach w majątku barona Krüdenera, którego administratorem był ojciec.

H. Święcicki w 1940 r. został wprowadzony przez stryja Stanisława Święcickiego ps. „Barabasz” do Polskiej Organizacji Zbrojnej „Znak”. Od 1942 r. był żołnierzem AK i podlegał „Barabaszowi” jako szefowi wywiadu Obwodu AK Włocławek. W Wieńcu i Włocławku meldunki oraz rozkazy od niego zostawiał w skrzynkach kontaktowych, a w Kowale przekazywał i odbierał je od Ottomara Pipera i Józefa Polskiego. Pełnił również funkcję łącznika ojca m.in. do „Barabasza” w Grodnie i Cezarego Bacciarellego w Miechowicach. Meldunki przewoził ukryte w pompce rowerowej. Od 1943 r. działał wspólnie ze Stanisławem Tadeuszem Święcickim synem brata ojca Stefana, rotmistrza 2. Pułku Ułanów Grochowskich, przebywającego

w oflagu VIIA Murnau. Wprowadzeni byli przez Stanisława i Henryka Święcickiego nie tylko w działalność wywiadowczą, ale również brali udział w przerzucie osób zagrożonych aresztowaniem do GG. W końcu stycznia lub na początku lutego 1944 r. ostrzegł stryja Stanisława (wiadomość od żandarma z Lubienia Kuj.) o tym, że będzie aresztowany. Ten jednak w obawie o los żony i syna nie zgodził się na ucieczkę.

Po wojnie ukończył 31 XII 1945 r. średnią szkołę rolniczą w Starym Brześciu i prowadził z ojcem gospodarstwo w Zawadzie (ob. gm. Baruchowo). Od 1 I 1947 r. do końca 1948 r. był praktykantem w Państwowym Stadzie Ogierów w Łącku, a następnie do 1 IV 1951 r. pracował w Wydziale Rolnictwa PRN we Włocławku, zajmując się w nim sprawami hodowli koni. Na skutek szykan ze strony PUB zdecydował się w 1951 r. na wyjazd z Zawady. W kwietniu tr. podjął prace w Stadninie Koni w Nowych Janowicach pow. Grudziądz (początkowa nazwa Lisnowo Zamek) na stanowisku asystenta. W 1953 r. dostał służbowe przeniesienie do Stadniny Koni Łososina Dolna pow. Nowy Sącz, w której, po ukończeniu w styczniu 1954 r. Kursu dla Asystentów zorganizowanego przez Centralny Zarząd Hodowli Koni w Warszawie (w Stadninie Koni Racot), został w tym samym roku kierownikiem. W 1961 r. na skutek przeniesienia stadniny do Albigowej k. Łącuta wrócił w rodzinne strony i został powołany na stanowisko p.o. dyrektora Państwowego Ośrodka Hodowli Zarodowej w Łącku pow. Gostynin. Jednak już w następnym roku ze względu na zły stan zdrowia ojca wrócił do Zawady, aby uchronić majątek przed sprzedażą. Po śmierci ojca w 1971 r. przejął 50 ha gospodarstwo i prowadził je do ostatnich chwil życia.

H. Święcicki był aktywnym działaczem społecznym. Na terenie gminy Baruchowo był członkiem współzałożycielem kółka rolniczego i działaczem OSP. W latach 1946–1948 pełnił funkcje gospodarza, a następnie sekretarza i jednocześnie adiutanta straży pożarnej w Zawadzie Piaski, a w latach 1947–1948 jej prezesa. Wchodził również w skład rady nadzorczej Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Zawadzie. Był także współzałożycielem Okre-

*Stow. biograficzny Kowale..., pod red. 229
Z. J. Dasady i B. Sidłowskiego, Włocławek - Kowale 2009*

2
2
gowego Zrzeszenia Producentów Ryb w Toruniu, a następnie jego wiceprezesem. Przede wszystkim działał jednak w Polskim Związku Hodowli Konia (od 1957). Pełnił w nim szereg odpowiedzialnych funkcji zarówno we władzach wojewódzkich jak i centralnych. Od połowy lat 70. XX w. był wiceprzewodniczącym Komisji Rewizyjnej PZHK. Za działalność na tym polu odznaczony był w 1972 r. Złotą Odznaką Związku.

Henryk Święcicki zmarł 29 III 1981 r. i został pochowany na cmentarzu w Białotarsku (gm. Baruchowo) w rodzinnej parafii.

Zawarł związek małżeński (ślub 29 XII 1951 w Gostyninie) z Anną Teresą Kolaszyńską. Z tego związku miał dwoje dzieci: Henryka (ur. 1954), rolnika, absolwenta Akademii Rolniczej w Poznaniu, właściciela 1000 ha gospodarstwa w Boborówku k. Szamotuł i córkę Annę Zofię (ur. 1957), po mężu Sokołowską, absolwentkę biologii Uniwersytetu Łódzkiego, która wraz z mężem mieszka w Dziardonicach, k. Kowala, ale przejęli oni także Zawadę.

FAiMPAKoWSP, Insp. Wł., t. osob. Święcicki H., Święcicki S.; Dokumenty i materiały z archiwum rodzinnego A. Święcickiej; Broślaw-Bacciarelli E., Nowacka A., Święcicka-Radomska J. — relacje (w zbiorach autora); — A.Ż., *Wspomnienie o Henryku Święcickim*, „Koni Polski”, 1981, nr 3; Drecka M., *Od 9 lat sieje bez orki*, „Top Agrar Polska”, 2002, nr 6, s. 78–79; Kukawski L., *Słownik jeździecki i hodowlany*, „Konie i rumaki”, 2003, nr 9; Zasada Z.J., *Sprostac strażackiej tradycji. Zarys dziejów Ochotniczych Straży Pożarnych w gminie Baruchowo*, Baruchowo 2003, s. 255–260, 270–272; Ziółkowskiej B., *Święcicki Henryk*, [w:] SBKP, cz. 6, s. 169–171; tenże, *Święcicki Stanisław*, tamże, s. 172–173; — Fot. H. Święcickiego z archiw. autora.

Bogdan Ziółkowski

T: N-1555/22 18 Pom.

Wroclaw

Świecicki Henryk
Karty informacyjne
K. 6

Świącicki Henryk

Wrocław
AK 1

zob. T. osob. ojca - Henryka

Świącicki ep. H: 1203/2010 Sm.

Smop. Wrocław

AK. IV 107

++ Świącicki Henryk

Wrocław
iA 2

zob. k. osobowa stryjca

- Stanisława Świącickiego

M: 904/1608 Pom. - Gusp.

Wrocław

Wk. IV '07

Świącicki Henryk S. Henryke

Włocławek

17/10 3

Dnia 29 marca 1981 r. po długiej i ciężkiej chorobie zmarł Henryk Świącicki, długoletni wiceprzewodniczący Komisji Rewizyjnej Polskiego Związku Hodowców Koni.

H. Świącicki urodził się 17 listopada 1923 r. na Kujawach, w Woli Skarbkowej k. Radziejowa, gdzie mieszkał jego ojciec, który był w tym czasie administratorem Fundacji Osiecin. Od dzieciństwa stykał się z końmi i ich hodowlą, ponieważ Fundacja prowadziła na dużą skalę chów koni remontowych. Rozwinęło to w nim zamiłowanie do koni, któremu pozostał wierny do końca życia.

Po ukończeniu szkoły powszechnej uczęszczał do gimnazjum Ziemi Kujawskiej we Włocławku, a później do gimnazjum w Suwałkach. 1940-1941 przebywał w praktyce w gospodarstwie. Następnie pracował przy koniach w majątku Rutkowiec na Kujawach. Równocześnie brał udział w ruchu oporu w szeregach AK.

Po wojnie ukończył średnią szkołę rolniczą w Starym Brześciu, a następnie z ojcem w Zalesiu. Następnie rozpoczął pracę w SK Lisnowo Zamek na stanowisku asystenta. W 1952 r. został przeniesiony jako asystent do SK Łososina Dolna, gdzie wkrótce został kierownikiem stadniny. Gdy w 1961 r. stadnina w Łososinie Dolnej została zlikwidowana, a konie przeniesione do

"Koni Polski", nr 3 (63) z 1980.

col. Świącicki Henryk s. Henryka ^{Wrocławski, 4} RK

Albigowej, ... H. Świącicki przeniósł się do gospodarstwa ojca w Zawadzie, w powiecie wrocławskim, i gospodarował razem z nim. W 1971 r., po śmierci ojca przejął gospodarstwo i prowadził je aż do ostatnich chwil życia.

Poza pracą zawodową H. Świącicki był bardzo zaangażowanym działaczem społecznym. Będąc od 1957 r. członkiem Polskiego Związku Hodowców Koni, pełnił kolejno różne funkcje, zarówno we władzach wojewódzkich, jak i w centralnych. Ostatnio był wiceprzewodniczącym Komisji Rewizyjnej PZHK. Za działalność swoją został odznaczony złotą odznaką PZHK. Ponadto był założycielem Kółka Rolniczego i Ochotniczej Straży Pożarnej w Zawadzie oraz członkiem rady nadzorczej gminnej spółdzielni „Samopomoc Chłopska”. Był również współzałożycielem Okręgowego Zrzeszenia Producentów Ryb w Toruniu, a następnie jego wiceprezesem.

Jako człowiek odznaczał się rzadko spotykaną prawością charakteru i umiejętnością współzycia z ludźmi.

Rolnictwo i hodowla polska straciły w Zmarłym zastępnego działacza.

Cześć Jego Pamięci!

A.Z.

col. „Koni Polski”, nr 3(63) z 1981

+1 Świącicki Henryk
o. Henryk

Włodarek, 5
AK

rob. S D M P 1939-1945, Tomini
2004, s. 6, s. 171

Włodarek, 14

Święcicki Henryk
(junior)

Wrocław
AK

zob. Pol. Ziolkowski B., Polska
Podziemie na Kujawach...
Torun 2008, s. 246, 257.

ak. n. 15

Świącicki Henryk
jun.

